

Nd.

460. Frumvarp til laga

[241. mál]

um breyting á lögum nr. 4 6. mars 1964, um þingfarar kaup alþingismanna.

Flm.: Gylfi P. Gíslason, Ellert B. Schram.

1. gr.

1. málsg. 1. gr. laganna orðist svo:

Launakjör alþingismanna, að meðtöldum húsnæðiskostnaði, dvalarkostnaði og ferðakostnaði, skulu ákveðin af Kjaradómi, að fengnum tillögum þingfarar kaupsnefndar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi numin 1. gr. laga nr. 57 1971, um breyting á lögum nr. 4 6. mars 1964, um þingfarar kaup alþingismanna.

Greinargerð.

Í gildandi lögum um þingfarar kaup alþingismanna segir svo í 1. gr.:

„Alþingismaður nýtur launa samkv. launaflokki B 3 í kjarasamningi um laun starfsmanna ríkisins, og greiðist $\frac{1}{12}$ hluti árslauna mánaðarlega. Launin greiðast frá byrjun næsta mánaðar eftir kjördag og til loka þess mánaðar, er kjörtímabili lýkur.

Varamaður nýtur þingfarar kaups þann tíma, er hann situr á þingi.

Ráðherra, sem er ekki alþingismaður, á rétt á þingfarar kaupi og nýtur að öllu leyti þeirra réttinda sem alþingismaðni eru ákveðin í lögum þessum.“

Þá segir í 3. gr.:

„Alþingismaður, sem um þingtímann verður að hafa dvalarstað í Reykjavík eða grennd vegna fjarlægðar frá heimili sínu, á rétt á að fá greiddan eftir reikningi kostnað við hæfilegt húsnæði til íbúðar, meðan Alþingi stendur yfir. Þingfarar kaupsnefnd getur ákveðið hámark húsnæðiskostnaðar. Þingmaður utan Reykjavíkur eða nágrennis, er býr í eigin húsnæði, fær þó greiddan húsnæðiskostnað eftir mati.“

Í 4. gr. segir:

„Þingfarar kaupsnefnd ákveður dvalarkostnað yfir þingtímann fyrir alþingismenn, sem búsettir eru utan Reykjavíkur.

Ákvæði 1. málsg. gilda þó ekki um þá alþingismenn, sem fasta atvinnu hafa í Reykjavík við önnur störf, meðan Alþingi stendur yfir.“

Í 5. gr. segir:

„Alþingismaður fær á ári hverju fjárhæð til greiðslu kostnaðar við ferðalög í kjördæmi sínu. Þingfarar kaupsnefnd ákveður fjárhæð þessa. Heimilt er að hafa upphæðina misháa eftir kjördæmum. Landskjörinn þingmaður fær sama ferðakostnað og þingmaður í því kjördæmi, þar sem hann var í framboði.

Ákvæði 1. málsg. taka ekki til varapingsmanns og ráðherra.“

Í 6. gr. segir:

„Alþingismaður, sem er ekki búsettur í Reykjavík eða grennd, á rétt á að fá endurgreiddan ferðakostnað til þings og heim af þingi í þingbyrjun og þinglok. Sama gildir um ferðir í þinghléi eða fundarhléi um hátíðar og um ferðir varanna til þings og heim af þingi.

Enn fremur fær þingmaður á hverju reglulegu þingi á sama hátt endurgreiddan kostnað við ferðir á öðrum tímum en í 1. málsg. greinir, ef þær eru nauðsynlegar og þingmaður hefur fengið fararleyfi.“

Í 8. gr. segir:

„Ef almennar breytingar verða á launum starfsmanna ríkisins, er þingfarar-
kaupsnefnd heimilt að hækka eða lækka árslaun skv. 1. gr. að sama skapi.“

Þá segir í 9. gr.:

„Sameinað Alþingi kýs hlutfallskosningu í byrjun hvers þings 7 manna nefnd,
þingfararakaupsnefnd, er úrskurðar þingfararakaupsreikninga alþingismanna, en for-
setar ávísi fjárhæðunum úr ríkissjóði.

Vilji alþingismaður ekki hlíta úrskurði þingfararakaupsnefndar samkvæmt lög-
um þessum, getur hann skotið honum til forseta Alþingis, sem fella endanlegan
úrskurð um ágreiningsatriðin.“

Samkvæmt þessum lagaákvæðum hefur þingfararakaupsnefnd úrslitavald að því
er snertir launakjör alþingismanna, að meðtöldum húsnæðiskostnaði, dvalarkostn-
aði og ferðakostnaði. Flm. þessa frumvarps telja eðlilegra, að kjaradómi verði falið
þetta ákvörðunarvald, enda úrskurðar hann um laun ráðherra og hæstaréttardóm-
ara.